

KERK-KRANT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 10

Extra editie 10 ivm coronacrisis

17 mei 2020

Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven en alle andere geïnteresseerden

LAUDATO SI'-WEEK 2020

Paus Franciscus heeft christenen en niet-christenen overal ter wereld uitgenodigd om van 16 tot 24 mei 2020 **Laudato si'-Week** te vieren ter gelegenheid van de vijfde verjaardag van de encycliek.

De paus stelde in zijn uitnodiging de indringende vraag: welke wereld we willen nalaten aan onze kinderen? De visie van onderlinge verbondenheid van Laudato si' is juist bijzonder actueel nu een mondiale crisis allen raakt en alleen het hoofd kan worden geboden door samen te werken. Het thema van de Laudato si'-Week is dan ook 'Alles is verbonden.'

Op zondagmiddag 24 mei, om precies 12.00 uur lokale tijd zullen katholieken overal ter wereld in verbondenheid met elkaar, met de schepping en met de meest kwetsbaren hetzelfde gebed (zie verderop in deze krant) uitspreken. Ook de vrienden en bezoekers van onze Geloofsgemeenschap Augustinus zijn van harte genodigd hierbij aan te sluiten, ieder op zijn eigen plaats en ruimte waarmee we de laatste maanden meer en meer vertrouwd zijn geraakt.

Wilt u op deze editie reageren of zelf een bijdrage leveren: schroom niet om een bericht te sturen naar onderstaand mailadres.

Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl

Adres van onze website: augustinus-eindhoven.nl/

ZESDE ZONDAG VAN PASEN

Eerste lezing: Handelingen van de Apostelen 8,5-8.14-17

In de eerste lezing horen we hoe de christelijke verkondiging ook buiten Jeruzalem en Judea doordringt.

Zo kwam Filippus in de stad van Samaria en predikte daar de Messias. Filippus' woorden oogstten algemene instemming toen de mensen hoorden wat hij zei en de tekenen zagen die hij verrichtte. Uit vele bezetenen gingen de onreine geesten onder luid geschreeuw weg en vele lammen en kreupelen werden genezen. Daarover ontstond grote vreugde in die stad. Toen de apostelen in Jeruzalem vernamen dat Samaria het woord Gods had aangenomen, vaardigden zij Petrus en Johannes naar hen af, die na hun aankomst een gebed over hen uitspraken, opdat zij de heilige Geest zouden ontvangen. Deze was namelijk nog over niemand van hen neergedaald; ze waren alleen gedoopt in de naam van de Heer Jezus. Zij legden hun dus de handen op en ze ontvingen de heilige Geest.

(bron: rkbijbel.nl)

Vraag: Wat betekent leven in de geest van Jezus voor u?

Evangelie: Johannes 14,15-21

In het evangelie belooft Jezus aan zijn leerlingen een andere Helper, de heilige Geest.

Tijdens het laatste avondmaal zei Jezus tegen zijn leerlingen: 'Als gij Mij liefhebt, zult ge mijn geboden onderhouden. Dan zal de Vader op mijn gebed u een andere Helper geven om voor altijd bij u te blijven: de Geest van de waarheid, voor wie de wereld niet ontvankelijk is, omdat zij Hem niet ziet en niet kent. Gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet verweesd achterlaten: Ik keer tot u terug. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer; gij echter zult Mij zien, want Ik leef en ook gij zult leven. Op die dag zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u. Wie mijn geboden onderhoudt, die hij heeft ontvangen, hij is het die Mij liefheeft. En wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader bemind worden; ook Ik zal hem beminnen en Ik zal Mij aan hem openbaren.'

(bron: rkbijbel.nl)

Vraag: Hoe kunt u de geestkracht die van Jezus uitgaat, ervaren?

Ruimte voor de Geest

In deze bijzondere tijd waarin we moeten leren leven met Covid-19, kunnen we inspiratie/geestkracht gebruiken om creatief en met gezond verstand om te gaan met deze nieuwe werkelijkheid.

Geest of geestkracht is niet los verkrijgbaar. Het gaat altijd om de geestkracht van iemand, van een mens, van God. Door de geestkracht van iemand die om je geeft, kom je tot leven. Er is dan ook geen groter verlies dan het verlies van een geliefde. Soms tekent de dood mensen voor het leven. Maar opvallend vaak hoor je na de dagen van het grootste verdriet ook verhalen van hoop: gestorven geliefden worden ervaren als dicht in de buurt, alsof ze met je meegaan, over je schouder meekijken. 'Het is alsof zijn geestkracht hier nog woont'; 'in haar geest doen we nu voortaan wat zij ook deed, en dat voelt goed'. Wie iemand voor je is, dat valt niet samen met het lichaam. De geestkracht van een mens maakt degene tot wie hij of zij is. En handelen in de geest van iemand maakt dat die mens herkenbaar nabij blijft. Voortaan leef je verder in de ruimte van de geestkracht van de A(a)nder.

Moge we vandaag iets van Jezus Christus' geestkracht ervaren.

Rene Hornikx

Huisliturgie

Ontsteek een kaarsje. Maak een kruisteken. Het herinnert ons aan God die liefde is, zichtbaar is geworden in Jezus Christus, van wie een geestkracht uitgaat die ons vandaag bezielt.

Je mag denken aan iemand/groep die uw aandacht vandaag verdient (iemand uit uw familie, buurt, dorp/stad of de wereld).

Lied: Ubi caritas (luister en zing mee)

Ubi caritas et amor

Ubi caritas Deus ibi est

(<https://www.youtube.com/watch?v=G2o27qpvfUc>)

Open deze liturgie met een vers ontleend aan psalm 25:

V Al wat God doet, is liefde en trouw

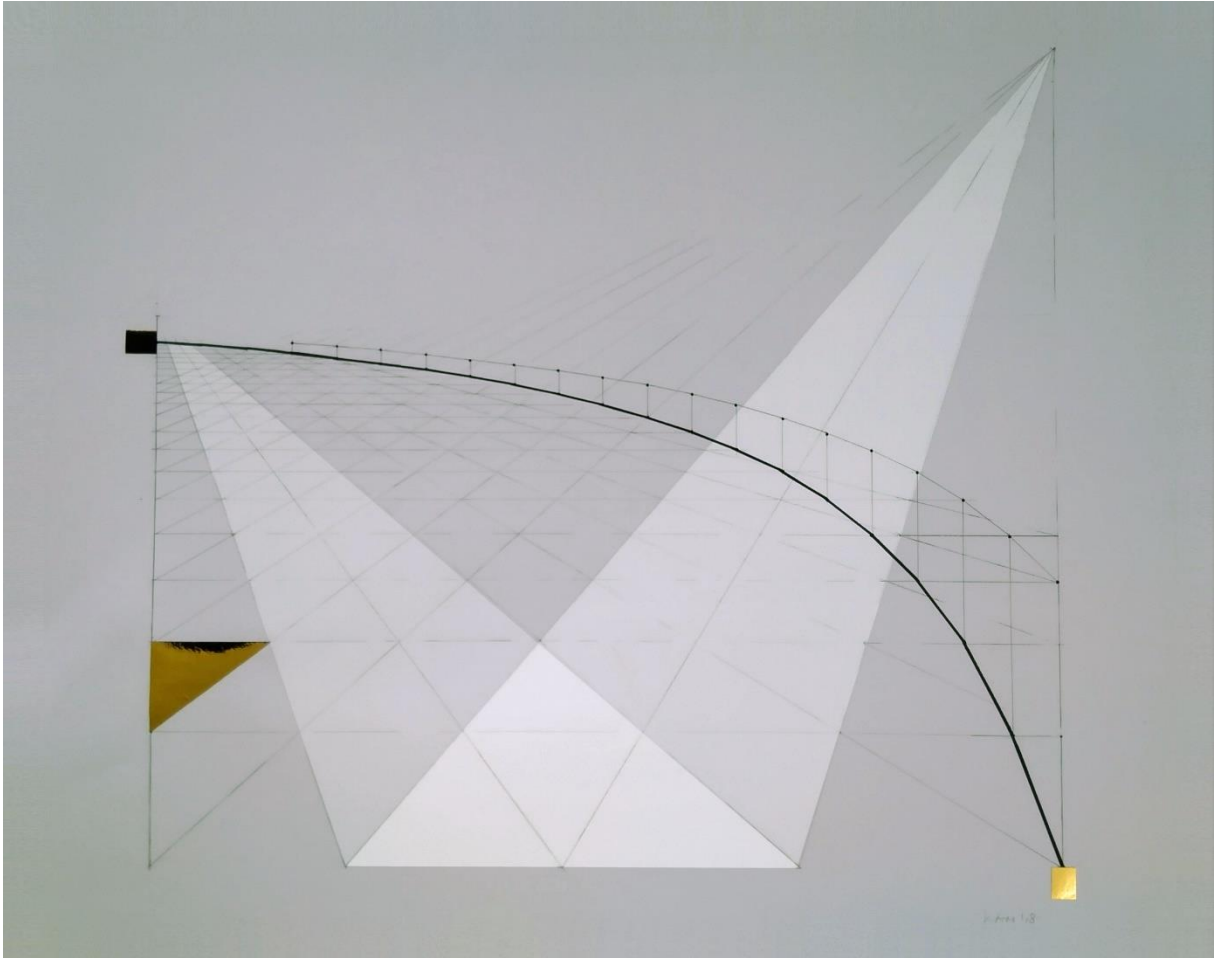
A voor allen die zijn verbond bewaren

V Arme en ootmoedige mensen geeft Hij de kracht zijn weg te gaan

A wie dwalen wijst Hij rechte wegen

V Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd,

A Zet mij op het spoor van uw waarheid

Jezus antwoordde Tomas: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven".
Anita van der Kam

Een gebed

God van hemel en aarde,
Jezus leeft, verbonden met ons, bij u.
Wij vragen u,
open ons hoofd en ons hart
voor de goede tonen van uw Woord.
Schenk ons de geestkracht om
zoals Jezus, mensen nabij te zijn,
liefde te delen en vrede te maken.
Dit vragen we u,
voor vandaag, morgen en voor altijd.
Amen

Gemeenschappelijk gebed bij het vijfjarig jubileum van Laudato si'

Liefdevolle God,
Schepper van hemel en aarde en alles wat is,
U heeft ons gemaakt naar uw evenbeeld
en ons de opdracht gegeven zorg te dragen voor uw schepping,
ons gemeenschappelijk huis.
U heeft ons gezegend door ons zon, water en land van overvloed te
geven,
zodat allen gevoed kunnen worden.

Open onze geest en raak ons hart,
dat wij zorg mogen dragen voor de gave van uw schepping.
Help ons beseffen dat ons gemeenschappelijk huis
niet alleen ons toebehoort maar alle toekomstige generaties,
en dat het onze verantwoordelijkheid is haar te behoeden.

Mogen wij elk mens helpen om genoeg eten en middelen te vinden om te
leven.

Wees aanwezig bij hen die in nood verkeren in deze moeilijke tijd,
vooral de armsten en hen die het grootste risico lopen
achtergelaten en vergeten te worden.

Vorm onze gevoelens van angst, zorg en eenzaamheid om tot hoop,
zodat wij diep van binnen een waarachtige ommekeer ervaren.
Sta ons bij wanneer wij wegen zoeken om anderen op creatieve manieren
nabij te zijn,
wanneer wij hen bijstaan bij de gevolgen van deze mondiale pandemie.

Geef ons de moed om open te staan voor de veranderingen die nodig zijn
op weg naar een wereld die ruimte tot leven biedt aan allen.

Mogen wij sterker dan ooit beseffen
dat wij met alles en allen verbonden zijn,
mogen wij ons laten raken en in beweging komen
door de schreeuw van de aarde en de schreeuw van de armen.

We bidden dit door Christus, onze Heer.

Amen.

Mededelingen vanuit het bestuur

In maart heeft het bestuur vanwege de crisis niet kunnen vergaderen en ook de geplande vergadering in mei kan geen doorgang vinden. In de afgelopen week heeft het bestuur schriftelijk overlegd en de genomen besluiten treft u onderstaand aan.

De jaarrekening over 2019 is goedgekeurd. Elders in deze krant treft u hiervan een verkort overzicht aan.

Een aantal zaken is uitgesteld, zoals de jaarlijkse vriendenbijeenkomst waarin Rob Kosterman het een en ander zou vertellen over zijn werk in het Straatpastoraat. Het bestuur heeft besloten om een tweetal projecten van Rob te ondersteunen. In de krant van vorige week heeft u hierover kunnen lezen.

De werkgroep Liturgie heeft besloten niet te vergaderen maar wel de boekjes samen te stellen, zodat deze klaar liggen als we weer met onze vieringen kunnen beginnen.

Het bestuur is heel blij met de extra edities van de *Kerk-Krant* zodat we wekelijks een moment van inkeer en stilte hebben. Wij vinden dit een fijn alternatief voor het gemis aan de vieringen op zondag. Daarnaast een prima communicatiemiddel in deze tijd.

Uiteraard hebben we regelmatig contact met Glorieux en sluiten we ons aan bij de daar geldende regels. Marleen vertelde dat een speciaal huisje op het terrein is gezet. "De bewoner kan aan de ene kant erin en de bezoeker aan de andere kant. Zij worden gescheiden door plexiglas: ze kunnen elkaar zien en horen via geluidsverbinding maar ze kunnen elkaar niet aanraken. Het is een hele goede oplossing voor de huidige situatie. In huis is het rustig, we doen wat we kunnen. Het helemaal buiten de deur houden blijkt toch heel lastig. Maar met alle maatregelen hopen we de verspreiding zo veel mogelijk tegen te gaan." Na 20 mei hebben we weer overleg met Glorieux.

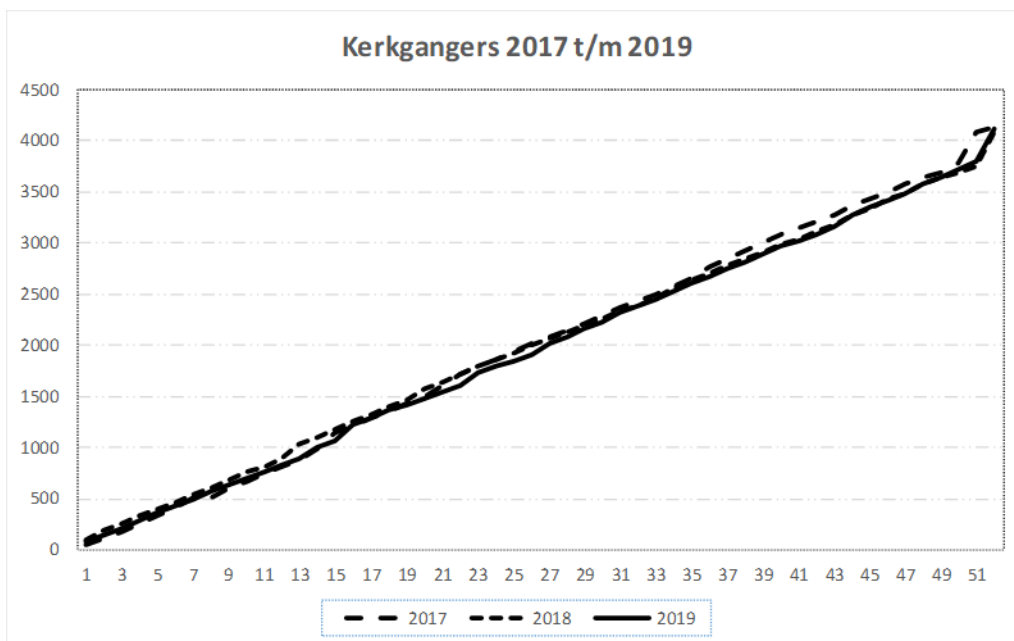
De werkgroep Bezinning & Spiritualiteit heeft een conceptprogramma voor volgend jaar klaar. Films en cursussen kunnen binnen twee weken opstarten en de sprekers voor de lezingen worden dan aangeschreven voor een datum op de woensdagen. Eventueel al in het conferentieoord op 1½ meter.

Uiteraard denken we als bestuur ook na over de mogelijkheid van vieringen op 1½ meter maar gezien onze manier van vieren en de koffie na afloop, is dit niet zo eenvoudig te organiseren. We houden u op de hoogte.

Bestuur Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven

Jaarcijfers 2019

Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven					
Financieel overzicht 2019					
Baten	2019	2018	Lasten	2019	2018
Kerkbijdragen	16.719	17.407	Voorgangers	3.052	3.102
Collecten	9.016	9.650	Organisten	2.360	2.432
Misintenties	85	80	Huur	5.848	5.850
Collectes aan derden	4.487	6.487	Erediensten	1.037	1.197
Opbrengst koffie	1.345	1.326	Pastoraal	1.858	1.930
Giften	85	500	Verpl en Vrijw. Bijdrage	6.987	6.487
Bezinning en Spritualiteit	1.816		Kosten koffie na viering	4.016	3.797
			Werkgroepen	560	616
			Contributie	75	75
			Representatiekosten	311	395
			Bankkosten	237	199
			Reservering	2.500	5.000
			Bezinning en Spritualiteit	2.375	
Totaal	33.553	35.450	Totaal	31.216	31.080
			Overschot	2.337	4.370

Hoewel er wel een daling ten opzicht van 2018 te zien is, zijn de kerkbijdragen en de collectes goed geweest. Vanaf september 2019 zijn de kosten en opbrengsten van de werkgroep Bezinning & Spritualiteit in onze cijfers geïntegreerd.

Het aantal kerkbezoekers blijft stabiel.

Als u vragen heeft over het bovenstaande, kunt u mij hierover altijd aanspreken.

Namens het bestuur dank ik iedereen hartelijk die onze geloofsgemeenschap het afgelopen jaar heeft gesteund.

Ad Broeken, penningmeester

Augustinus spreekt

Benozzo Gozzoli: Augustinus studeert

Wij hebben niets waargenomen van de Heer met onze lichamelijke zintuigen. Wij hebben het van horen zeggen, en wij geloven met het hart. We hebben het niet uit zijn eigen mond gehoord, maar uit de mond van wie hem verkondigd hebben.

Weg dus met alle leugenachtige excuses die niet ter zake doen. Geen trots mag ons van de maaltijd afhouden. Geen ongezonde nieuwsgierigheid mag ons hoogmoedig maken en ons van God afkeren. Geen lichamenlijk genieten mag het verlangen van het hart in de weg staan. Laten we aan tafel gaan en ons verzadigen.

Wie zijn er eigenlijk naar dat feestmaal gekomen? Waren dat alleen maar bedelaars, zieken, lammen en blinden? Wel, in ieder geval niet de gezonden en de rijken. Zij konden goed lopen en ze zagen ook scherp, dat wil zeggen, zij hadden een hoge dunk van zichzelf. En hoe meer eigendunk, des te minder hoop er voor hen was. Bedelaars mogen wel komen: de uitnodiging tot de maaltijd komt van iemand die voor ons arm werd terwijl hij rijk was. Ja, dat zijn wij, bedelaars, rijk geworden door zijn armoede. De zieken mogen komen, want gezonde mensen hebben geen dokter nodig, de zieken wel. De lammen mogen komen, mensen die tegen hem zeggen: 'Maak mijn voetstappen recht, zoals u hebt beloofd.' De blinden mogen komen, die tot hem zeggen: 'Geef weer glans aan mijn ogen, laat mij niet inslapen ten dode.'

Al deze mensen kwamen op tijd, en degenen die eerder genodigd waren, waren afgewezen vanwege de excuses die ze hadden bedacht. Al deze mensen kwamen op tijd, ze kwamen van de pleinen en de straten van de stad. En de slaaf die erop uitgestuurd was, zei: 'Heer, ik heb gedaan wat u zei, en er is nog altijd plaats.' 'Ga dan de wegen en het land op,' zei de Heer, 'en dwing iedereen om binnen te komen. Wacht maar niet tot iedereen er klaar voor is, maar dwing ze om binnen te komen. Ik heb een groot feestmaal aangericht, een groot huis in gereedheid laten brengen, en daar laat ik geen plaats onbezet.'

(Preek 112,8. Zie: *Als korrels tussen het kaf*, 182-183; Vertaling Wim Sleddens)

Stichting "Vrienden van Titus Brandsma"

Voor de meesten van ons heeft de naam Titus Brandsma een bekende klank. Anne Sjoerd Brandsma werd in 1881 op de boerderij van zijn ouders dichtbij Bolsward geboren. Na zijn gymnasiumopleiding bij de paters karmelieten trad hij bij deze orde in. In 1905 werd hij priester gewijd. Hij ontwikkelde zich tot een groot kenner van de karmelietaanse mystiek en de Moderne Devotie. In 1923 werd hij hoogleraar te Nijmegen. Hij was een felle voorvechter van wat in het interbellum de *katholieke zaak* genoemd werd en er was geen enkele katholieke organisatie van enige omvang in Nederland waar hij niet als spreker optrad. Godfried Bomans schreef ooit over hem: *Hij was ook de enige mysticus op het vasteland van Europa die een algemeen spoorwegabonnement bezat en in treincoupés zalig is geworden.*

Titus Brandsma was een felle verdediger van het vrije woord. Toen de Duitse bezetter de pers aan banden wilde leggen, reisde hij onvermoeibaar stad en land af om met steun van kardinaal Jan de Jong de katholieke krantenredacties te bewegen geen advertenties van de NSB in hun bladen op te nemen. Hij werd hiervoor in begin 1942 gearresteerd en na gevangenschappen in Scheveningen, Amersfoort en Kleef kwam hij in het lugubere concentratiekamp Dachau terecht. Hij stierf hij in juli van hetzelfde jaar door een combinatie van een zwakke gezondheid en barbaarse omstandigheden.

Aan pater Brandsma werden postuum vele onderscheidingen toegekend en in 1985 werd hij zalig verklaard. In Nijmegen werd de voormalige St. Jozefkerk omgedoopt tot Titus Brandsma Gedachteniskerk.

Om zijn gedachtengoed in stand te houden, is de *Stichting Vrienden van Titus Brandsma* opgericht. Deze stichting heeft als doel: initiatieven ondersteunen die gestalte geven aan het geestelijk erfgoed van Titus Brandsma. Daartoe is het nodig fondsen te werven. Deze dienen vooral tot de instandhouding van het Titus Brandsma Memorial te Nijmegen. Maar de Stichting steunt ook uitgaven van en over Titus Brandsma en andere activiteiten rondom zijn persoon. De stichting wordt geheel door vrijwilligers gerund. Wilt u daar meer van weten, ga naar de website www.titusbrandsmamemorial.nl/stichting_vrienden.html.

Wilt u meer weten over de persoon van Titus Brandsma, dan is de biografie *Titus Brandsma. De Man achter de mythe* van Ton Crijnen een aanrader. Uitgegeven door de Valkhofpers met ISBN 97 89 056252786.

Hemelvaart: Een verhaal

Er waren eens twee monniken. Ze hadden allebei in een heel oud boek gelezen dat aan het eind van de wereld een plek te vinden zou zijn, waar hemel en aarde tezamen kwamen. Ze besloten die plaats te zoeken en niet terug te keren, voordat ze hem gevonden hadden.

Ze liepen de hele wereld door, overwonnen ontelbare gevaren, doorstonden alle ontberingen die zo'n tocht door de wereld maar kan opleveren en leden onder alle mogelijke verleidingen die mensen van hun doel kunnen afhouden.

Er zou daar een deur zijn -zo stond in het boek- waarop ze maar behoefden te kloppen om bij God te komen. Eindelijk vonden ze wat ze zochten. Ze klopten op de deur. Met bevend hart zagen ze, hoe hij openging. Toen ze naar binnen liepen, bleken ze thuis in hun kloostercel te staan. Toen begrepen ze dat de plek, waar hemel en aarde elkaar ontmoeten, hun eigen wereld was. ¹

Om over na te denken

Als we naar de hemel blijven staren, als we omhoog kijken, als we weggijken, zien we niet wat van ons wordt gevraagd. Worden anderen gelukkig als wij blijven weggijken en niet zien dat ze onze hulp nodig hebben? Waarom kijken we soms weg?

¹ Uit: : Hornikx, R., Feesten doe je samen, Berne Media, 2017, blz. 66

Overweging

Voor de tweede keer mag ik mijn woordje voor de zondag via de *Kerk-Krant* aan u overbrengen. Ik hoop dat u het allemaal goed maakt en dat de mensen om u heen ook gezond zijn.

Met Pasen schreef ik een hoopvol woordje over de opstanding van Jezus en de hoop op onze opstanding uit deze nare tijd. En hoewel het virus nog lang niet uitgeschakeld is, lijkt het er wel op dat het voorzichtig aan de goede kant op gaat. De maatregelen worden wat versoepeld en we krijgen weer iets meer vrijheid, we kunnen weer naar kapper en mogen buiten sporten. Het is een hele vreemde en bijzondere tijd om mee te maken. Ik hoor regelmatig van bewoners op mijn werk dat deze tijd doet denken aan de oorlog. Toen was ook alles helemaal anders. Alsof je leven even op pauze staat en er maar één ding belangrijk is: overleven. Alles draait om het virus. Je hoort niets anders meer op het nieuws, als je belt met je dierbaren, als je naar de supermarkt gaat, als je een wandeling maakt. Niets is meer vanzelfsprekend, overal moet je oppassen, mensen vermijden, je handen wassen, zo min mogelijk dingen aanraken. Een kuchje is al genoeg om argwanende blikken te krijgen. We moeten thuis werken, thuisblijven, afstand houden.

Voor de mensen die in de zorg werken is het ook een hele aparte tijd die veel aanpassingen vraagt. Je hele manier van werken wordt anders. Niets is meer vanzelfsprekend. Iemand een schouderklopje geven of de hand schudden is uit den boze. Een glimlach en een buiging zijn nu de manieren om iemand te bedanken of goedemorgen te zeggen. Even een kopje koffie zetten moet nu gepaard gaan met veel handenwassen en ontsmetten uit angst het virus toch over te dragen aan een ander. Het vraagt een constante alertheid, je bent de hele tijd op je hoede, bij alles wat je doet. In plaats dichtbij de mensen kunnen zijn, letterlijk en figuurlijk, moet je nu afstand houden en met een boog om hen heen gaan. Het voelt heel erg tegennatuurlijk, voor jezelf en voor de ander. Maar het is de enige manier om de ander te beschermen. Er is geen andere manier. Ik heb gezien wat er gebeurt als het virus toch binnendringt.

Wat ik zelf het meeste mis is de aanraking, de kracht van de aanraking. De troost die er vanuit kan gaan. De bemoediging, het gevoel dat je gezien en gehoord wordt. Jezus maakt ook vaak gebruik van de kracht van aanraking. Om mensen te genezen, om ze te troosten, om ze weer levend te maken, nieuwe hoop te geven. Om ze te laten voelen dat ze er mogen zijn, de armen, de zieken, de zondaars. In de eerste lezing zijn het de volgelingen van Jezus die mensen de handen op leggen. Een grote vreugde ontstond er in de stad want Fillipus, Petrus en Johannes komen om een hoopvolle boodschap brengen. Een deel van deze boodschap horen we in de evangelielezing, hoewel het wat poëtisch en misschien ingewikkeld geschreven is. Jezus wil ons laten weten dat hij altijd bij ons zal zijn, ook al

is hij niet langer fysiek in de wereld aanwezig. Hij leeft in ons, en ook wij zullen leven, zo lezen we bij Johannes. Als we actief blijven in navolging van Jezus, zal Hij ons ons blijven. Zo zullen we voor altijd met elkaar verweven zijn want in Johannes lezen we dat Jezus zegt: "Ik ben in de vader, gij in Mij en Ik in u."

Een prachtige, liefdevolle boodschap. We hebben de Heilige Geest gekregen die bij ons en in ons zal blijven. We hebben de belofte van Jezus dat Hij ons niet verweesd achter zal laten. Jezus blijft bij ons, leeft in ons. Wie of wat zouden wij dan nog vrezen? Nou, heel veel eigenlijk, blijkt in de praktijk. We voelen ons onzeker, zijn bang om fouten te maken, durven niet onszelf te zijn, zijn bang om veroordeeld te worden, om er niet bij te horen, bang om alleen te zijn. We zijn bang om ziek te worden, bang om te sterven, bang voor het corona virus, en terecht. Wat betekent dat dan "Jezus leeft in ons"? Hoe ervaren we dat? Kunnen we dat voelen? En wat gebeurt er met ons en met ons geloof tijdens een crisis? Het zou zomaar eens kunnen zijn dat je je behoorlijk verweesd voelt in zo'n situatie. En dat is oké, het mag er zijn. Jij mag er zijn, hoe je je ook voelt, wat je ook gelooft. Want ik geloof dat de liefde van God, van Jezus, van de Heilige Geest of welke naam we het willen geven, in iedereen zit en voor iedereen bedoeld is, zonder uitzondering. En ik denk dat ik daarom de aanraking zo mis, want aanraking is bij uitstek de manier om deze liefde aan elkaar door te geven. We zullen het de komende tijd toch nog even zonder de aanraking moeten stellen. Want men spreekt al van een anderhalve meter samenleving dus aanraking is er voorlopig nog niet bij. We zullen elkaar op andere manieren moeten bemoedigen en "raken". Met een glimlach, een vriendelijk woord, zwaaien van een afstandje. Tja, het is niet ideaal maar op die manier houden we elkaar overeind én gezond!

Lieve mensen, het zijn zware tijden. Ik hoop dat u er allemaal goed doorheen mag komen en dat we elkaar spoedig weer mogen en kunnen spreken. Tot die tijd wens ik u alle goeds en blijf gezond!

Marleen Kremers